

ሥራትና በምዕራብ ከሁለት ተከፍሎ ስለነበር የሰጥን ያኖሰ የምሥራቅ ክፍለ መንግሥት (የቁስጥን ጥንታ) መሪ ነበረ ማለት ነው ግብጽ ኢየሩሳሌምና (ከነዓን) ሦር ያም በግዛቱ ውስጥ ነበሩ የሰጥን ያኖሰ በእምነቱ የኬልቁዶንን ጉባዔ ቀኖና ተከታይ በመሆኑ ከዲዮስቆርስ እምነት ተከታዮች በቀር በጊዜው ከእምነቱ ውጪ የሆኑትን ሁሉ በማሳደድ ይፈጽመው የነበረው ደባ (ጊድራ) ቀላል አልነበረም የዲዮስቆርስን (የኦርቶዶክስ) እምነት ተከታዮች የአልታወቀ በት ምክንያት ደግሞ ባለቤቱ ስመ ጥርዋ ንግሥት ታላድራ የዲዮስቆርስን እምነት (ተዋሕዶ ባሕርያት) ተከታይ ስለ ነበረች እርስዋን ለአለማስቀየም (ለማስደሰት) እንደነበር በታሪክ ታውቋል ፤

በመሆኑም በዘመኑ የኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን እምነት ተከታዮች አባላት ከመለካውያን ተጽዕኖ ዕረፍት አግኝተው ሥርዓተ እምነታቸውን በመጠበቅ በደስታ ይኖሩ ነበር ወቅቱም በፀለ ልደት በዘመነ ዮሐንስ መቼ ዕለት መከበር እንደሚገባው የቤተ ክርስቲያን ሰዎች የሚጠያየቁበት ጊዜ ስለነበር በጊዜው የነበሩ የኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ሊቃውንት አጋጣሚውን ተጠቅመው በመወያየት ልደት በዘመነ ዮሐንስ ከወሩ (ታኅሣሥ) በጳጅ እንዲከበር በማድረግ ወስነው መታሰቢያ ነቱ ለንጉሥ የሰጥን ያኖሰና ለንግሥት ታላድራ እንዲሆን እንደአደረጉ በአንድ አንድ የታሪክ ሊቃውንት ይነገራል = እስከዚህ ጊዜ ድረስ ይከበር የነበረው ግን መውረታዊ ዕለቱን ጠብቆ በጳጅ ታኅሣሥ እንደነበረ ታውቋል ይህም አድራጎት የልዩሰ (ጳጳስ) ቁጣር

ወርጎሐም ሌን አውግሰጦስ ቁጣር ወርጎ ነሐሴን እየበኩላቸው አንድ አንድ ዕለት እየጨመሩ በእየሰማቸው እንደሰየሙ ድርጊቱ ይህን ይምሰል እንጂልክ ነበር ማለት አይደለም ፤ እስተላሳሳቱ ጥራት በሌለው ድንገተኛ አመለካከት የተደረገ ነበር ይህንም ከሁኔታው ለማረጋገጥ ይቻላል ምክንያቱም ዕለተ ሰግር ማለትም ስድስተኛዋ ጳጉሜን ከዕለታት ውስጥ ገብታ የማትቆጠር በመሆንም ነው እንደት (ለምን?) ቢባል ከአራቱም አዕዋደ ዓመታት (ዙር ዓመታት) ከሰዓት ተጠራቅሞ ወደ ዕለት በመደመር የተገኘች ውጤት እንጂ ለእያንዳንዱ ወንጌላዊ (ዘመነ ኪሩብ) በዕለት የሚቆጠር ድርሻ ስለሌላት ነው ። (ስድስተኛው ጳጉሜን ዕለተ ሰግር ሰግረ የሐንስ መጠነ ራብ ዲት) ቢል ትርጉሙ አንድ ነው ። (ዘመናቱ ከአራት ተከፍለው እንዲመደቡ የአደረገውም ቅሉ ይህ የተፈጥሮ ቀመረ ዕለት ወሰን ነው እም ውደተ ጸሐይ በምልሀ ዕለት ዓመታቱን ለመሙላት የአለው ወሰን ጆሺ፬፻፷፩ ቀመር ነው እብራርቶ ለማስቀመጥ ያህል የእንዲዙር ዓመት የዕለታት ቁጥር [፫፻፷፮-፮] ዕለት (ሦስት መቶ ስድሳ አምስት ዕለት ከሰድስት ሰዓት) [፫፻ ኬክሮስ እንደሆነ እና ውቃለን = ስለሆነም የአራቱንም ክፍለ ዘመናት የዕለታት ቁጥር በዚህ መጠን በመውሰድ ስናባዛው [፫፻፷፮-፮ × ፱ = ፩፻፶፫፻፳፩ (አንድ ሺህ አራት መቶ ስድሳ አንድ) ዕለታት ይሆናል መልሰው ቢያካፍሉት ፩፻፶፫፻፳፩ - ፱ = ፫፻፷፮-፮ ማለት ተመልሶ ያውሦስት መቶ ስድሳ አምስት ዕለታት ከሰድስት ሰዓታት በመሆን

ያልቃል ማለት ነው እንግዲህ ከዚህ ላይ ትርፍ ሰዓት እንጂ ትርፍ ዕለት እንዳለ እንመለከትም አባቶቻችን መምህራን ዐውደ ጸሐይ የእንዲንዘመነ ኪሩብ (ወንጌላዊ) ብቻ ይዞ ቢቆጥሩት [፫፻፷፮] ዕለታት ከ፲፭ ኬክሮስ እንደሆነ በማለብም የእስተማሩንም ስለዚህ ነው ከዚህ ላይ ከሰድስት ካልዲት የሚለውን ተጨማሪ ቀመር የለላ ፍኩት በቃል ቢነገርም ዕጅግ በጣም እንስተኛ ከሆነ ዘንድ በውደተ ጸሐይ ላይ ለውጥን (መፍሰስን) የሚያስከትል ሆኖ ባለማግኘቱና እንደ [፫፻፳፫ ኬክሮስ (ራብዕተ ዕለት) በግብር ተገልጦ በእንገልግሎት ላይ የአልዋለ በመሆኑ እንጂ መምህራን ጨምረው የእስተማሩን መሆኑን በመዘንጋት አይደለም ።

እም (አንድ ነገር ለተጨባጭ ሁኔታ አመች ሆኖ እስከአልተገኘ ድረስ ትርፍን ትቶ ጉደሎውን መልቶ መናገር የተለመደ ነው በእቡሻክር (አቡሻክር) ትምህርት ስድስተኛው ጳጉሜን ከዓበቅቱ ገብቶ አይቆጠርም የተባለውም ስለዚህ ነው = እርግጥ ነው በአራት አመታት ውስጥ ከእየዘመኑ የተገኘ እንደ መሆኑ መጠን አራቱም ዘመናት በሰዓት ሲሆን ፮-፮ በኬክሮስ ሲሆን ፲፭-፲፭ ድርሻ በማግኘት አድቅቀው (ተተናት ነው) ከተከፋረሉት ዘንድ ዕለት ስለማይገኝ በዕለተ ቀመር በእብ ቅቱ ገብቶ አለመቀጠሩ ስለዚህ ነው ።

እንዲህም ከሆነ በመኖሩ ጸንሱ ውስጥ ትርፍ ዕለት ሳይኖር እንደ አለ አድርጎ (አስመስሎ) በመቆጠር በዓለ ልደትን ከመደበኛ ቦታው (ጳጁ፱) እንስቶ ወደ ፩፻፷፱ እንዲለወጥ ማድረግ ትክ

ክል አይደለም በዚያው ስላይ የሚሆን ከሆነ የዕለተ ግዝረቱ (ጥርጴጥ) የበወተ ቤተ መቅደሱ (የካቲት ፳/የተሰብአቱ መጋቢት ፳፱) የመታሰቢያ በዓላቱ በዚያው አንጻር ወደ ፺፭ እንዲሸጋሸጉ ለምን አልቸደረገም? ይህ ብቻ አይደለም መጠን ራብዲት (፶ኛው ጳጉሜን) ከዕለታት ገብቶ በዕለት በመቆጠር በዓላትን ከአየሶታቸው የሚያፍልስ ከሆነግ በዚህ አንጻር በአጋጣሚው ጊዜ ሁሉ የግመቱን በዓላት በሙሉ ወደ ፺፭ ማሸጋሸግ ግድ አይሆንም? ነገር ግን ትክክል በአለመሆኑ ለላላለተምና በስድስተኛው ጳጉሜን ምክንያት ከዚህ ከክርስቶስ በዓለ ልደት በቀር በማንኛውም ቢሆን ለውጥ ተደርጎ አልታየም ለምሳሌ ፡ የአቡነ ተክለ ሃይማኖትን ክብረ በዐለ ልደት ብንወስድ ምንጊዜም ቢሆን ያው የተለመደው ዕለት (ታኅሣሥ ፳፱ እንደ ተጠበቀ ይኖራል እንጂ አልተለወጠም በዚህም ብቻ እንኳ ትክክሉ የትኛው እንደሆነ ለማወቅ እንችላለን ይህ ብቻ አይደለም ማንም ሰው እንደ አጋጣሚ ሆኖ በስድስተኛ ዕለተ ጳጉሜን ቢወለድ ወይም ቢሞት የልደቱም ሆነ የሞቱ መታሰቢያ ዕለት በመሆን ሊቆጠር የሚገባው ስልጠና በመስከረም ፱ ዕለት (ቀን) እንጂ እራተኛውን ዓመት ጠብቆ በስድስተኛው ዕለት ጳጉሜን መሆን የለበትም ሊሆንም አይችልም እንዲሆንም ከሆነ በዓለ ልደትን ከመደበኛ ዕታው (፳፱-፱) ግታወስ እርቱፅ ይሆናል ። ግለት ነው የበዓለ ልደት ዕለተ ክብር መለወጥ ከዚህም በቀር ሌላ ችግር አስከትሎ አል ይኸውም በዓለ ልደት በ፳፰ ተከብሮ ሳኒ ታው (፳፱) ረቡዕ ወይም ግርብ

ዕለት ገጥሞ በዋለ ጊዜ “ይጽማል” የለም አይደለም ወይም ይበላል የለም አይበላም የሚለው አክራካሪ ጉዳይ ነው ይህም ነገር ከሆነ ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ እውነቱ እንዲከሰት በማድረግ ገና መፍትሔ ስለ አልተገኘለት እንዲታን ቤተ ክርስቲያን እየአለ ያየ ይገኛል ። አሁንም እንኳ በአጋጣሚው ጊዜ በአንዲቱ ሰበካ ብሉት ነው ተብሎ ሲበላ በሌላ ይቱ ጸም ነው ተብሎ ይጸማል በአንዲቱ ሰበካ ጥዋት ሲቀደስ በሌላይቱ ውሎ ይቀደሳል ከአንዲቱ ሰበካ ቤተ ክርስቲያን አባላት እንኳ እንዲሁ ሲጸም እንዲሁ ይበላል እንዲያውም አንዳንዶቹ ሰበካዊት ቤተ ክርስቲያንና አንዳንዶቹ ሊቃውንትስ እንደ ጥንታዊው ሥርዓተ ይዘት በ፳፱ ብቻ በግክበር ከመጠቀም በቀር በ፳፰ የሚለውን ለውጥ እስከ አሁን ድረስ አልተቀበሉትም አንዳንዶቹ ደግሞ በአንዳንድ ተጽዕኖ ምክንያት በ፳፰ ለግክበር ቢገደዱም ትክክለኛ አለመሆኑን ገሊናቸው ስለአመነበት ልደት በ፳፱-፱ የሚል ድምፅ ደወል እየአሰሙ ይገኛሉ ።

የበዓለ ልደት ዕለተ ክብር መለወጥ ያስከተለው ችግር ይህ ብቻ አይደለም በጸመ አብርሃም አጀማመር ላይም ተመሳሳይ ለውጥንና ክርክርን አስከትሎ አል እንዲሁ ግለ ሰብእ ወይም አንዲቱ ሰበካ በመጽሐፈ ፍትሐ ነገሥት በመመራት መንፈቀ ጎዳርን (፲፮) በመያዝ ስትጀምር ሌላው ግለሰብ ወይም ሌላይቱ ሰበካ “ሚናስ” በማለት በጎዳር ፲፭ ትጀምራለች ይህውም በዓለ ልደት ወይም ፳፰-፱ ከተለወጠ ዘንድ የጸሎት ቁጥር ለማስተካከል በማሰብ የተወሰደ ፈሊጥ

ነው ። ሌላዎቹ እንደ እንደ እርቱ ደክሳውያት አብያተ ክርስቲያናት ደግሞ ጸመ አብርሃምን ትተው በጎዳር ፲፱ በመጀመርና ጸመ ሰብከትን ብቻ በመጠበቅ እንደሚጠቀሙ ይታወቃል ስንከግር ፲፱ ተመልክት የሚያሰገር መው ደግሞ ጉባዔ ሠርቶ ትክክለኛውን ነገር አጥንቶ ቤተ ክርስቲያንቱን ለማስተባበር የአለመቻሉ ጉድለት እንሰ ባህሉ እንደ ሕፃናት ሃይማኖት እየተቆጠረ እንዲሁ ሌላውን መናፍቅ በማድረግ ለረጅም ዘመናት እስከሰ በመወነጃጀል መናፍን ነው በአንድ ብሔር ክልልና በአንድ ኢሲስ ቆጶስ ሥልጣን ሥር የምትኖረው እንዲቱ ቤተ ክርስቲያናችን ተዋህዶ ፡ ቅባት ፡ ጸጋ እየተባባለች በመለያየት ስትነቃቀፍ መኖርዋ እጅግ የሚያሳዝን ነበር ቀድሞ ይህን ትራጌ አስወግዶ ቤተ ክርስቲያንቱ በአንድ ስያሜ (እርቱዶክስ ተዋህዶ) ጸንታ በአንድ ቀመረ ባህልና ሥርዓት ተባብራ ለመኖር ከአላሳቸል ዋት ምክንያቶች አንዱና ዋናው የጳጳሳቱ ባዕድነት እንደነበር ይነገራል ። የመንግሥት ባለሥልጣናትም የአንዱን ወገን ለማጽደቅ ሲሉ በአንዱ ወገን ላይ የሚያደርጉት ተፅዕኖና ጣልቃ ገብነትም ሌላው ችግር ነበር አንዱን ብደግፍ ሌላው ይነቅረኛል (መናፍቅ ይለኛል) በማለት በለዘብተኛነት በማይገባ ፍርሀትና ይሉኝታ ጊዜ አቸውን የአሳለቱ የቤተ ክርስቲያን ተጠሪዎችም ጥቂቶች አልነበሩም ።

ዛሬ ግን ይህ ሁሉ ችግር ተወግዶ አል በጠቃሚው ባህልና በእውነተኛው ሥርዓት ለመጠቀም የሚያስችግር ምንም ነገር የለም ጉዳዩ እስከአሁን ድረስ አልታሰበበትም

አልተወሰነም ነበረ ለማለት አይደለም በእየአንድ አንድ ሀሊና ሲን ተሳታፊ በእየአንድ አንድ አንድ በት ሲላወስ ኖርኦል ከዚህም አልፎ እጅግ ተይዞለት ጉባዔ ተክፍቶለት በቤተ ክርስቲያኒቱ ማዕከላዊ እስተዳደር በተደጋጋሚ ታይቶና ተጠንቶ በዓለ ልደት መሠረተ ዕለቱን መልቀቅ እንደሌለበት ታምኖበት የተቀመጠ ነው። እሁን ጥያቄው ለምን በተግባር ላይ አይውልም? አልቆለም ነው።

ይህ ጽሑፍ በአሁኑ ወቅት ተዘጋጅቶ የተረበው የአለም ከንደት አይደለም አጋጣሚ ጊዜ ስለሆነ ነው ዘመን የሐንስ ዘንድር የባተው በዕለተ ሐሙስ ነው እንዲሁም ከሆነ ገና (፳፮-፱) ማክሠት ይሆናል ጥንተ ልደት (፳፱-፱) ረቡዕ ይሆናል ዘመን የሐንስ ቅዳሜ ሲብት ደግሞ ገና (፳፮-፱) ሐሙስ ስለሚሆን ጥንተ ልደት (፳፱-፱) ዓርብ እንደሚሆን ማስታወስ ይኖርብናል እንግዲህ በእነዚህ አጋጣሚዎች ጊዜያት ነው መለያየት የሚፈጠረው ፡ ይህም አጋጣሚ ሁኔታ ምን ጊዜም በእየጸዘኛው ዓመት እየተመላለሰ ይመጣል በመሠረቱም ቢሆን ከአራቱ ወንጌላውያን አንዱም ወንጌላዊ የባተበትን ዕለት መልሶ ሊይገም የሚችለው ይህን ቁጥር ጠብቆ ነው ይህም ዓውደ ሀሐይ ይባላል የቀመሩ ፍጹሚ ጸጅ ዓመት ነው መንሻው ጸዘኛው ዓመት ነው።

ጥንተ ልደት ረቡዕ ሆኖ ከሆነ በአሥራ አምስተኛው ዓመት ዓርብ ይሆናል ዓርብ ሆኖ ከሆነ ደግሞ ተመልሶ ረቡዕ ሊሆን የሚችለው በአምስተኛው ዓመት ነው።

ስለሆነም ቀን ልንሰጠው የማይገባ ይሉንታም ሳያጠቀን እውነትን በግብር ላይ አውለን መጠቀም ይኖርብናል ይህም ያስመሰግናል እንጂ አያስነቅፍም።